

Z Andrzejem Biernaczykiem rozmawia Ewa Ivanova

Pan jest BMW? Bierny, mierny, ale wierny?
Prowokuje pan? (śmiech)

Ja? Chyba pan. A kto 6 lat temu podczas konkursu na stanowisko prokuratora generalnego powiedział, że prokuraturą w naszym kraju rządzi zasada BMW? I kto teraz, po raz kolejny usiadając się o tę funkcję, tę zasadę przypomniał.
Powiedziałem, że cechy BMW często ułatwiają w prokuraturze karierę i awans. Ze są postrzegane jako zaleta, że kierujący się nimi ludzie są promowni. Nigdy nie powiedziałem, że wszyscy prokuratorzy są bierni, mierni, ale wierni. To byłoby nieprawdliwe i obraźliwe wobec wielu moich kolegów. I czy gdybym sam wyznawał zasadę BMW, to dziś tkwiłbym tu, gdzie jestem? Czy miałbym odwagę mówić o tym, o czym mówię na forum publicznym?

Co pana trzyma jeszcze w prokuraturze?
To dobre pytanie...

Może najwyższy czas samemu sobie na nie odpowiedzieć.
Trzyma mnie przekora. I to, że cholernie lubię tę pracę. Momentami ta pasja gaśnie, ale za chwilę pojawia się nowa, trudniejsza sprawa, większe wyzwanie – i to mnie nakręca.

Czy jest pan niezależnym prokuratorem?
Doszędłem pracę do takiego momentu w karierze, że żaden z przełożonych czy szefów nie zwróci się do mnie z „zyczeniem”. Wszyscy wiedzą, że nie zrobiłbym czegoś wbrew sobie. Jeśli takich postaw byłoby więcej, to w prokuraturze mogłaby się dokonać oddolna rewolucja.

Chyba jest pan naiwny.

Wielu prokuratorów myśli podobnie, wiem, że nie jestem jedyny. Ale wciąż jest nas za mało, aby coś zmienić. Mam tego świadomość. A niestety im dłużej trwa obecna sytuacja, tym mniej jest zwolenników zmiany. Widzą, że taka postawa – jak moja – nie poplaca. Złuszczają na dłuższą metę.

Dlaczego wybrał pan tożę z czerwonym żabotem?

Szczerze? Trochę przez przypadek. Zabrakło mi punktów na etatową aplikację sadową. Prokuratura była moim drugim wyborem, ale z każdym dniem czułem coraz bardziej, że jestem na swoim miejscu.

Marzył pan o tym, że będzie ścigał tych złych, a sam będzie stał po tej dobrej stronie?
Marzyłem.

Już panu przeszło?
Mam chwilę wątpliwości.

Czy prokuratorom opłaca się ścigać przestępców? Mocno angażować się w sprawy?
Znów pani prowokuje. Nie wiem, czy się opłaca. Ale wiem, że gdyby tego nie robić, ta praca straciłaby sens.

Ale pan wie, że prokurator, który rozkręca sprawę, strzela sobie w stopę. Bo przecież w prokuraturze najważniejsze jest tzw. pokrycie wpływu i brak spraw długotrwałych. Macie pokrywać biegnący wpływ spraw: czyli załatwić tyle, ile wypłynęło. Albo jeszcze lepiej: załatwić więcej. Bo pod koniec

czerwca lub grudnia przychodzi szef i pyta o skuteczność. Im bardziej się ktoś zagłębia w sprawę i im więcej wątków bada, tym bardziej ryzykuje, że będzie miał problemy. Jak ktoś robi sprawy po łebkach, ucina wątki – ma lepsze wyniki.

Na papierze. Więc wychodzi na to, że prokuratura ściga głównie tych, którzy najwolniej uciekają. Ilu prokuratorów załatwia sprawy po łebkach?
Trudno oszacować. Ale wiem, że można to zjawisko ograniczyć. Tyle że musi pójść wyraźny sygnał z góry do zmian.

Ale przecież statystyka cały czas rządzi prokuraturą. Z jej powodu sprawy są pod koniec czerwca i grudnia masowo umarzane, wydawane są odmowy wszczęcia, zawieszenia. Bo wówczas te wszystkie sprawy są traktowane jak zakończone.
Tak, zwłaszcza w rejonach.

W niektórych sprawach ma pan po kilkuset podejrzanych ze zorganizowanych grup przestępczych. Pan nie tnie wątków śledztw po skrzydłach?
Nie. Lubię się zagłębiać. Wiązać sprawy, między którymi inni nie widzieli związku. To pracochłonne, ale proszę uwierzyć: da się, tylko trzeba chcieć.

To – proszę wybaczyć – frajer z pana.
Tak. Ale wyczuwam, że nie chciała mnie pani obrazić.

To z pana strony upór czy heroizm? Jak szef przychodzi i pyta, kiedy zakończy pan konkretną sprawę, to wysyła go pan na drzewo?
Nie. Spokojnie odpowiadam, że skończę, gdy będzie gotowa. Poważne sprawy wymagają zaangażowania i czasu. Nie da się ich załatwić w pięć minut. Miałem sprawy tak złożone, że trwały łącznie z postępowaniem sądowym po kilkanaście lat. I kiedy okazywało się, że już są bliskie finału, to np. ginęło z sądu kilkanaście to-mów akt. Miałem taką sytuację i wszystko udało się odtworzyć, tylko dlatego, że pieczołowicie kopiowałem papiery, by mieć je do własnej dyspozycji na rozprawie.

Przecież w tak skomplikowanych sprawach powinny być tworzone zespoły prokuratorów.
Powinny. Przy skomplikowanych śledztwach wielu oskarżycieli winno mieć wiedzę o sprawie. Strona przeciwna często dąży do wyłączenia docieklivych prokuratorów z wyeliminowanych powodów. Robi to celowo, bo wie, że jak przyjdzie następca, to nie ogarnie tego tak jak poprzednik.

Pan występuje w swoich śledztwach na etapie sądowym?
Praktycznie zawsze. Bo jak przyjdzie ktoś, kto nie zna sprawy, to może się to źle skończyć. Lubię też wyraz twarzy zawiadzonych, ale zycznych mi adwokatów, którzy witają mnie z uśmiechem, mówiący: znów pan przyjechał, a mieliśmy już nadzieję, że będzie zastępca.

ANDRZEJ BIERNACZYK

startował dwukrotnie w wyborach na stanowisko prokuratora generalnego. Od ponad 20 lat jako śledczy ściga gangsterów, m.in. za udział w zorganizowanych grupach przestępczych i handel narkotykami. Pracuje w Prokuraturze Okręgowej w Ostrowie Wielkopolskim

Na pierwszej linii – w wydziałach śledczych – w prokuraturze od ilu lat pan jest?
W prokuraturze – od 26 lat, na pierwszej linii od ponad 23.

Warto dla pracy ryzykować swoje życie? I swoich bliskich?
To dylemat, który zawsze pozostanie nierozwiązany.

Dlaczego ma pan 24 godziny na dobrą policyjną ochronę?
Poproszę o inne pytanie.

Przecież grożono panu i pana rodzinie.
Kilkukrotnie. Ale szczerze: groźby nie robią na mnie większego wrażenia. Chyba na żadnym prokuratorze nie robią. Jak ktoś je artykułuje, to niejako kieruje przeciwko sobie podejrzeń. Zwykle niewiele z nich wynika.

Jak długo trwała ta sprawa?
Ponad półtora roku.

Powód umorzenia?
Brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu.

A konkretnie co?
Była różnica w chronologii zeznań głównego świadka. Różnica między tym, co zeznał, składając zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Ktoś powie, że jest pan nieobiektywny.
Pewnie jestem. Bo miałem status pokrzywdzonego. Ale prokuratura podeszła do sprawy wyjątkowo lekceważąco.

Dlaczego?
Chyba z niechęci do mojej osoby.

Chce pan powiedzieć, że prokurator i członkowie jego rodziny nie mogą liczyć na wsparcie tej instytucji, gdy w grę wchodzi zagrożenie ich życia?

A jak inaczej odebrać to, że prokurator nadzorujący sprawę raczył osobiście przesłuchać kluczowego dla sprawy świadka ponad rok po złożeniu przez niego zawiadomienia o przestępstwie. Zresztą dopiero po mojej interwencji u prokuratora generalnego.

Jak wytłumaczono tę zwłokę?
Nikt mi tego nie tłumaczył. Bo tego się nie da wytłumaczyć.

Jak długo trwała ta sprawa?
Ponad półtora roku.

Powód umorzenia?
Brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu.

A konkretnie co?
Była różnica w chronologii zeznań głównego świadka. Różnica między tym, co zeznał, składając zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Sprawy o podżeganie do zabójstwa prokuratora do ewenement. Ile mogło się toczyć takich postępowań w ostatnich latach?
Pewnie nie więcej niż jest pałków u jednej ręki.

A złożył pan zażalenie na te umorzenia?
Nie. To byłoby poniżej mojej godności.

Poddał się pan?
Nie inicjowałem żadnej z tych spraw. Nie chciałem się zalić czy iść z prywatnym aktem oskarżenia, bo zostabym wmanierowany w prywatną wojnę z oskarżonymi, którzy to inspirowali.

Myśli pan, że prokuratura pana wystawiła?
Nie tylko mnie. Narażono osobę, która złożyła zawiadomienie w tej sprawie i była głównym świadkiem.

Jak to świadczy o państwa instytucji? Przecież pana koledy po fachu, którzy umywają teraz ręce jak Piąt, też mogą się znaleźć w podobnej sytuacji.
Jestem zażenowany, gdy to widzę. Nie potrafię tego zracjonalizować.

Czuje pan rozgoryczenie? Ogromne.

Taka osoba jak pan jest postarzana automatycznie jak pieniacz.

Zarzuć pan, że Marek Jamrogowicz, pierwszy zastępca prokuratora generalnego, mówił nieprawdę na temat odsunięcia prokuratora Krzysztofa Drygasa od tej sprawy.
Mogę powiedzieć tylko tyle: prokurator Drygas zwrócił się do prokuratora generalnego Andrzeja Seremeta z prośbą o spotkanie, bo jak twierdził, potrafi wykazać, że informacja dotycząca okoliczności odsunięcia go od tej sprawy przekazana komisji sejmowej była nieprawdziwa.

Warto było? Od pana poprzedniego mocnego wystąpienia w konkursie na PG przed 6 laty nie się nie zmieniło.
Warto było dla słów mojego dziecka, które powiedziało, że jest ze mnie dumne. Dla wielu nieznanym ludzi, którzy gratulowali mi po zakończeniu wysłuchań, mówiąc, że byłem najlepszy z kandydatów, tylko szkoda, że nie mam żadnych szans. I warto było też dla tych dwóch głosów w KRP, które do stałem. Kropla draży skałę. Poprzednio nie dostałem żadnego głosu.

Może dlatego, że jest pan postarzany jako trudny człowiek. Tak, który nie umie współpracować.
Ręce mi opadają, jak to słyszę. A wie pani, skąd się to wzięło? Gdy 6 lat temu startowałem w konkursie na stanowisko prokuratora generalnego, poprosiłem przełożonych o opinię. Padło tam jedno zdanie: „W opinii aktualnych i byłych przełożonych prokurator Biernaczyk uchodzi za osobę trudną w kontaktach interpersonalnych”. Uderzo no tak, aby odebrać mi możliwość obrony. Bo jak mam dyskutować z takim zarzutem? Gdyby napisano, że jestem alkoholiczkiem, lapówkarzem, to mógłbym się bronić.

Może obywatelskie nieposłuszeństwo?
Zastanawiam się nad tym, czy nie dochodzimy właśnie do takiego stanu wyższej konieczności. Że dla dobra społecznego takie zachowania przełożonych powinny zostać ujawnione przed opinią publiczną.

Celowo startował pan w wyborach na stanowisko prokuratora generalnego, by móc powiedzieć więcej, niż można w normalnych warunkach, prawda? Nie mogę uwierzyć w to, że nie znalazł czasu na rozmowę z prokuratorem, którego życie jest zagrożone.
Zastanawiam się, co się musi stać, aby Andrzej Seremet raczył spotkać się z szeregowym prokuratorem.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

zbiorem zasad etyki swojego zawodu. Dlatego startując na stanowisko prokuratora generalnego, mówiłem, że uczynię wszystko, aby to zmienić. Aby prokuratura nie nabrała negatywnych cech korporacji.

Prokuratura jest niezależna? Zwłaszcza od polityki?
Aby tak było, konieczne jest wprowadzenie ścisłego okresu na przyjęcie lub odrzucenie sprawozdania prokuratora generalnego. Według mnie byłoby też lepiej, gdyby wniosek premiera o ewentualne odwołanie prokuratora generalnego przed upływem kadencji musiał uzyskać akceptację prezydenta. Potrzeba jest też autonomia budżetowa prokuratury.

A co z 6 tys. prokuratorów? Czy z ich niezależnością jest jak z UFO: wszyscy o niej mówią, nikt jej nie widział.
Warunkiem niezależności jest ustawowy zakaz zabierania prokuratorom spraw. Oczywiście poza konkretnymi, np. rażąco naruszającym przepisy prawa.

W swoim wystąpieniu przed KRP nawinął pan do śledztwa ostrowskiej prokuratury, która zajmowała się nieprawidłowościami przy egzaminie na przynajmniej dwa broń dla byłego ministra sprawiedliwości Cezarego Grabarczyka.
Postępowanie jest w toku. Nie mogę się wypowiadać na jego temat.

Zarzuć pan, że Marek Jamrogowicz, pierwszy zastępca prokuratora generalnego, mówił nieprawdę na temat odsunięcia prokuratora Krzysztofa Drygasa od tej sprawy.
Mogę powiedzieć tylko tyle: prokurator Drygas zwrócił się do prokuratora generalnego Andrzeja Seremeta z prośbą o spotkanie, bo jak twierdził, potrafi wykazać, że informacja dotycząca okoliczności odsunięcia go od tej sprawy przekazana komisji sejmowej była nieprawdziwa.

Warto było? Od pana poprzedniego mocnego wystąpienia w konkursie na PG przed 6 laty nie się nie zmieniło.
Warto było dla słów mojego dziecka, które powiedziało, że jest ze mnie dumne. Dla wielu nieznanym ludzi, którzy gratulowali mi po zakończeniu wysłuchań, mówiąc, że byłem najlepszy z kandydatów, tylko szkoda, że nie mam żadnych szans. I warto było też dla tych dwóch głosów w KRP, które do stałem. Kropla draży skałę. Poprzednio nie dostałem żadnego głosu.

Może dlatego, że jest pan postarzany jako trudny człowiek. Tak, który nie umie współpracować.
Ręce mi opadają, jak to słyszę. A wie pani, skąd się to wzięło? Gdy 6 lat temu startowałem w konkursie na stanowisko prokuratora generalnego, poprosiłem przełożonych o opinię. Padło tam jedno zdanie: „W opinii aktualnych i byłych przełożonych prokurator Biernaczyk uchodzi za osobę trudną w kontaktach interpersonalnych”. Uderzo no tak, aby odebrać mi możliwość obrony. Bo jak mam dyskutować z takim zarzutem? Gdyby napisano, że jestem alkoholiczkiem, lapówkarzem, to mógłbym się bronić.

Może obywatelskie nieposłuszeństwo?
Zastanawiam się nad tym, czy nie dochodzimy właśnie do takiego stanu wyższej konieczności. Że dla dobra społecznego takie zachowania przełożonych powinny zostać ujawnione przed opinią publiczną.

Celowo startował pan w wyborach na stanowisko prokuratora generalnego, by móc powiedzieć więcej, niż można w normalnych warunkach, prawda? Nie mogę uwierzyć w to, że nie znalazł czasu na rozmowę z prokuratorem, którego życie jest zagrożone.
Zastanawiam się, co się musi stać, aby Andrzej Seremet raczył spotkać się z szeregowym prokuratorem.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

Prokuraturze, czy w sądzie?
W sądzie. W prokuraturze nie ma możliwości umorzenia sprawy, jeśli jest ona w toku. W sądzie natomiast można ją umorzyć, jeśli nie ma dowodów na jej tożsamość.

kach, prawda? Skorzystał pan z tego swoistego immunitetu? Tak. To jedyne forum, na którym mogłem bezkarnie powiedzieć prawdę o prokuraturze i włos mi z głowy nie spadł. Gdybym te słowa powiedział w wywiadzie dla gazety, miałbym dyscyplinarkę – jak prokurator Kazimierz Olejnik za krytykę błędów i nieprawidłowości w głosnych śledztwach. Tylko w ten sposób mogłem powiedzieć, że prokuratura potrzebuje sanacji i radykalnej zmiany. Nie pudrowania.

Niewykluczone, że rzecznik dyscyplinarny zainteresuje się panem po tej publikacji? Mam nadzieję, że nie.

Dyscyplinarki w prokuraturze służą karzeniu niepokornych i zamykaniu im ust? Tak, bywa, że służą do ustawiania w szeregu. Są batem.

I owiane tajemnicą. Bo w przeciwieństwie do postępowań dyscyplinarnych sędziów, adwokatów, radców, notariuszy czy komorników mają charakter niejawni.
Gdyby były jawne, wielu z tych dyscyplinarek w ogóle by nie było. Byłoby też widać, że jest wielu prokuratorów, którzy mają więcej za uszami, a postępowania dyscyplinarnych nie mają. Stąd mój postulat jawności tych postępowań i przekazania ich sądom powszechnym.

Startując kolejny raz w konkursie na stanowisko prokuratora generalnego, musiał pan wiedzieć, że nie ma szans na nominację, że te przesłuchania to fikcja. Bo wybór ma charakter czysto polityczny.
Nie podchodziłem do swojego wystąpienia koniunkturalnie. Chciałem powiedzieć głośno to, co myślę. Mówiłem w swoim imieniu i w imieniu bardzo wielu kolegów.

Warto było? Od pana poprzedniego mocnego wystąpienia w konkursie na PG przed 6 laty nie się nie zmieniło.
Warto było dla słów mojego dziecka, które powiedziało, że jest ze mnie dumne. Dla wielu nieznanym ludzi, którzy gratulowali mi po zakończeniu wysłuchań, mówiąc, że byłem najlepszy z kandydatów, tylko szkoda, że nie mam żadnych szans. I warto było też dla tych dwóch głosów w KRP, które do stałem. Kropla draży skałę. Poprzednio nie dostałem żadnego głosu.

Może dlatego,